

følgelig, naar det ærede Medlem Hr. Stauning retter en saadan Bebrejdelse mod os. Vi ved alle, at det Industriudvalg, som det ærede Medlem Hr. Stauning nedsatte, sad omtrent et Aar, før det afgav sin første Betænkning, saa det ærede Medlem har i hvert ikke nogen som helst Grund til at rette Bebrejdelse mod os for, at der er gaaet for lang Tid. For øvrigt kan jeg trøste det ærede Medlem med, at der ikke vil gaa saa overmaade lang Tid, før der fremkommer Betænkning vedrørende Tekstilindustrien (*Korsgaard*: Hvor længe?) Jeg antager, at Udvalget vil være i Stand til at afgive sin Beretning i den kommende Uge.

Det ærede Medlem Hr. Stauning kunde ikke betragte Forholdene her i Landet med det samme Letsind som Handelsministeren. Han mente, at vi saa med stort Letsind paa de vanskelige økonomiske Forhold, vi har her i Landet, og den store Arbejdsløshed. Hvis det ærede Medlem virkelig vilde have gjort noget alvorligt for at bøde paa de vanskelige økonomiske Forhold og Arbejdsløsheden, havde han ikke i sidste Efteraar fremsat for Rigsdagen de Forslag, han fremsatte, for han maatte paa Forhaand vide, at disse Forslag ikke kunde føres igennem her. Hvis der skal være Tale om Letsind i dette Forhold, saa vender det ærede Medlems Ord sig mod ham selv, og de rammer ikke mig. Og naar det ærede Medlem mener, at han gennem disse Forslag kunde have hjulpet Erhvervslivet, saa maa han jo dog vide, at Erhvervslivets egne Mænd vendte sig mod Kærnepunktet i dem, nemlig Tilskuddene til Erhvervslivet. De vendte sig mod dem og sagde om dem, at de var umulige at praktisere. Ikke desto mindre fastholdt det ærede Medlem dem og førte os ud til Valg paa det Spørgsmaal. Og han maatte vide, at vi paa det Tidspunkt stod overfor en stor Forøgelse af Arbejdsløsheden. Men det tog det ærede Medlem ikke saa stort Hensyn til. Nej, naar der skal være Tale om Letsind i dette Forhold, saa vender det ærede Medlems Ord sig mod ham selv.

Det ærede Medlem har aldeles ingen Ret til at omtale mit Forhold til Byerhvervene som et køligt Forhold. De Forslag, som fra Regeringens Side er fremsat for dette høje Ting om at komme nedad med Udgifterne, for at der derigennem kan skabes Lettelser i Skatter og Afgifter og Takster, vil, hvis de gennemføres, betyde ganske overordentlig meget for Erhvervene. De vil betyde mere for Byerhvervene end de Forslag, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Staunings

Side. Og jeg skulde tro, at Erhvervene erkender, at saaledes er det.

Det ærede Medlem Hr. Stauning var villig til Forhandling om enhver Form for Krisehjælp, ogsaa om dette, men, sagde det ærede Medlem, Socialdemokraterne og de Konservative kan jo nok blive Flertal i Folketinget, men de kan ikke blive Flertal i Landstinget, og saa hjælper det jo slet ikke, derfor hænger det hele til syvende og sidst paa Venstre. Det forekommer mig, at jeg for nogle Maaneder siden hørte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen holde akkurat den samme Tale: Hvis der skulde gennemføres Toldforanstaltninger, saa hjalp det ikke en Døjt, om Socialdemokrater og Konservative blev enige, de kunde dog ingen Ting gennemføre, hvis ikke Venstre var med. Og det sagde man paa det Tidspunkt, da man stod i et venligt og godt Samarbejde med det radikale Venstre. Hvorfor henvendte man sig ikke ved den Lejlighed til de Radikale? For hvis man kunde have faaet dem med ind i Trekloveret, saa havde man været Flertal baade i Folketinget og i Landstinget, og saa havde Venstre været udenfor. Men det gjorde man ikke paa det daværende Tidspunkt. Det synes, som om man heller ikke vil nu. Vi fra vor Side har kun Grund til at være glade for, at vi er saa ombejlede i Stedet for de Radikale.

I Slutningen af sin Tale kom det ærede Medlem Hr. Stauning ind paa ganske kort at sige, at Princippet i Lovforslaget om Skotøj vilde man fra socialdemokratisk Side være villig til at underkaste en velvillig Behandling, men man maatte tage Forbehold overfor Satserne, og ganske det samme Forbehold maatte man tage med Hensyn til Lovforslaget om de færdigsyede Klædningsstykker. Man skulde jo altsaa synes, at der i og for sig ikke var meget i Vejen, der var kun Satserne. Men saa kom der et lille Forbehold til, og det turde til sidst maaske være den korte Mening af den lange Tale, som det ærede Medlem holdt. Overfor alle tre Lovforslag maatte man tage det Forbehold, at Publikum sikres, der maatte være Tilsyn fra det offentlige, fra Ministeriets Side. Ja, naar man kender det ærede Medlems Maade at udtrykke sig paa, saa ved man, hvad det betyder med Publikums Sikring og Tilsyn fra det offentlige Side. Det betyder Priskontrol, Avancebegrænsning, Udbyttebegrænsning o. s. v., med andre Ord, en gennemført offentlig Kontrol med disse Virksomheder. Det er jo muligt, at det ærede Medlem kan udfolde sin Veltalenhed saa vidt, at han vil kunne faa de Konservative med til at